

TAJEMNICE Z MUZEALNEJ PÓŁKI

Pod pojęciem „uniwersytet” kryje bardzo wiele znaczeń. Mniej lub bardziej oczywistych. Uniwersytet to uczelnia wyższa, której działanie opisują odpowiednie akta prawne, to budynki, w których odbywają się zajęcia, audytoria, laboratoria, biblioteki i hale sportowe. Uniwersytet to również różnorodne zestawienia, rankingi, punkty i współczynniki.

Uniwersytet tworzą ludzie: studenci, pracownicy, absolwenci i profesorowie – pokaźna grupa, bez której Uniwersytet nie mógłby być istnieć. Każda z wymienionych osób, to oddzielna historia, czasami nieco bezbarwna, ale często niezwykła i unikalna. Charyzmatyczne postaci stają się legendami, bohaterami anegdot, opowieści smutnych i poważnych, a czasem śmiesznych.

Muzeum GUMed stara się zbierać i udostępniać pamiątki związane z wybitnymi przedstawicielami społeczności akademickiej, opowiadając o danej osobie, przybliża jednocześnie dzieje naszego Uniwersytetu. Jakże wiele, nie tylko o prof. Jerzym Dybickim, ale także o gdańskiej chirurgii mówi prezentowane uprzednio w cyklu *17 Przykazań Kierownika Kliniki Chirurgii Ogólnej*. Refleksje prof. Bożydara Szabuniewicza związane z zakończeniem wykładów dla kolejnego rocznika studentów AMG wydają się wciąż aktualne, pomimo upływu lat i kolosalnych przemian, jakie w tym czasie się dokonały.

Kolejne spotkanie z tajemnicami z muzealnej półki kontynuuje przypomnienie wybitnych profesorów pracujących na Uczelni. W tym roku mija 20 lat od śmierci prof. Zofii Majewskiej (1997 r.) i 29 od nadania Jej doktoratu honorowego AMG. Profesor była postacią wyjątkową, nie tylko jako pionierka neurologii rozwojowej w Polsce, ale również jako osobowość bardzo silnie wpisana w historię Akademii Medycznej w Gdańsku. Wśród Czytelników naszego muzealnego cyklu są z pewnością osoby pamiętające drobną sylwetkę Profesor zmierzającą w stronę swej Kliniki lub do położonego nieopodal mieszkania. Po przejściu na emeryturę nie zerwała z nią kontaktu, chętnie dzieląc się swymi wiedzą i doświadczeniem klinicznym, żywo interesowała się rozwojem Akademii (tak do 2009 r. nazywała się Uczelnia – Akademią Medyczną w Gdańsku).

Ukoronowaniem pracy i związków z Akademią prof. Zofii Majewskiej było nadanie Jej doktoratu honorowego. Uchwałę w tej sprawie podjęto 26 października 1987 r., uroczystość nadania doktoratu honoris causa odbyła się 4 lutego 1988 r. O otrzymanej godności Profesor powiedziała – *Przeżyłam 80 lat i mogłoby się wydawać, że wszystko dla mnie skończone. Jednak okazało się, że danym mi było przeżyć taki dzień, który dla każdego pracownika nauki*

jest uhonorowaniem działalności. Cytat ten, pochodzi z monografii dr Seweryny Koniecznej *Prof. dr Zofia Majewska (1907-1997) życie, działalność, dokonania* wydanej w serii *Ludzie Akademii Medycznej w Gdańsku* (tom XI) w 2012 r., której lekturę gorąco polecamy w oczekiwaniu na kolejne spotkanie z tajemnicami odkrytymi na muzealnej półce.

Profesor Zofia Majewska zmarła 19 listopada 1997 r. w wieku 90 lat.

Na fotografii jest dyplom doktoratu honorowego – doktoratu *honoris causa*. W dobie odchodzenia od posługiwania się łaciną w medycynie pozostaje on jednym z ostatnich redagowanych w tym języku. Podczas uroczystości nadania godności doktora *honoris causa* jest również odczytywany, przywołując, choć przez chwilę czasy, które bezpowrotnie minęły. Melodia łaciny, rytm słów nieodarcie zmuszają do refleksji nad upływem czasu i ogromem zmian w nim zachodzących.

Pierwsze doktoraty *honoris causa* nadano w Akademii Medycznej w Gdańsku w 1965 r. Do tej pory godnością tą uhonorowano 48 naukowców z całego świata.

dr Marek Bukowski,
Muzeum GUMed

Każdego ósmego dnia miesiąca na stronie internetowej www.gumed.edu.pl prezentowany jest wybrany obiekt z kolekcji Muzeum GUMed. Wszystkie eksponaty zostaną zaprezentowane podczas specjalnej wystawy jesienią 2017 roku.